

ONVERGETELIJK !

Auteur: Pol Anrys

De toelating tot opvoeren van “ Onvergetelijk ! ” moet aangevraagd worden bij :

Auteur: Pol Anrys

P. Anrys, Carleerlaan 6, 3012 Wilsele,

Tel. 016/23.42.48

Mail: pol.anrys@skynet.be

Website: www.breakaleg.be

ONVERGETELIJK: 1° deel

1. **Ann:** Speelt op de piano het melodietje van "Potje met vet"
http://www.youtube.com/watch?v=oa_y4733zKQ
2. **Carine:** *(Komt zingend opgemarcheerd en gaat een paar keer rond het podium)*

Dit is het derde couplet
Ik heb een potje met vet
Al op de tafel gezet
Ik heb een potje, potje, potje, vet
Al op de tafel gezet

Dit is het vierde couplet
Ik heb een potje met vet
Al op de tafel gezet
Ik heb een potje, potje, potje, potje, vet
Al op de tafel gezet ...

*(stopt met marcheren en kijkt zoekend rond) ... maar nee, hier is het niet !
... maar waar is het dan wel ? (Vraagt aan toeschouwer) ...
meneer/madame kunt ge mij zeggen waar dat de ... de ... dingesstraat is ?
... Nee ? Kent ge die niet ? ... de dingesstraat ? ...Spijtig, Ik ook niet !Ik
peis zelfs dat die niet bestaat ! ... Maar ik zou wel naar huis moeten
geraken ... maar hoe noemt die straat weeral ?... 't Is een straat met een of
ander beest ... maar ik weet niet meer hoe het noemt ...*
3. **Ann:** *(komt langs gewandeld, knikt vriendelijk en gaat verder) ... Goeiedag ...*
4. **Carine:** ... oh juffrouwke ! Mag ik u iets vragen alstublieft ?
5. **Ann:** Waar kan ik u mee helpen madame ?
6. **Carine:** Gij weet soms de weg niet naar de ... de ... dingesstraat ?
7. **Ann:** ... de dingesstraat ? ... Nee, die ken ik niet ! ... Daar heb ik nog nooit van
gehoord. Zijt ge wel zeker dat die zo noemt ?
8. **Carine:** Nee! ... 't is de naam van een of ander beest ...
9. **Ann:** En wat voor beest ? ... een leeuw ... een tijger een olifant ... een giraffe ?
10. **Carine:** Nee, ik peis dat het kleiner is en dat het kan vliegen.
11. **Ann:** Ah ! Een vogel ! ... een ooievaar ... een reiger ... een arend ?

12. **Carine:** Nee, nog kleiner !
13. **Ann:** ... een meeuw ... een merel ... een mus ...?
14. **Carine:** ... nee ... nee ... Ik kan er niet opkomen !
15. **Ann:** Sorry dan madame , maar nu moet ik echt wel verder hoor ! Tot ziens !
16. **Carine:** *(zucht en stapt nu sloffend weer een rondje rond het podium)*
 ... Ik heb een potje met vet
 Al op de tafel gezet
 Ik heb een potje, potje, potje, potje, potje vet
 Al op de tafel gezet
(trekt ondertussen haar jasje aan en zet haar hoedje op)
 ... En ineens wist ik het weer ! ... De papegaaistraat !!!

Ik ben Margriet en ik word binnenkort 60 jaar ! Dat is toch een beetje een speciale verjaardag hé ? En zoals ge ziet zie ik er nog altijd rond en gezond uit ... En verder alles goed met mij ? ... bwah, dat gaat wel ... alhoewel ... er is toch iets dat mij wat ongerust maakt. Ik vergeet van alles en dat wordt precies alsmaar erger. Gisteren nog ! Ik was een stevige wandeling gaan doen en ik weet nog dat ik thuis ben vertrokken maar over waar ik ben gaan wandelen weet ik precies niets meer. ... Ineens bleek ik in de kwakkelstraat te zijn. Hoe dat ik daar geraakt ben weet ik niet ... Dat was helemaal uit de richting ... Ik peis dat ik zeker 10 km moet gestapt hebben. Pas op! Ik kan goed stappen dat is dus niet zo erg, en ik ken Gent dan ook van binnen en van buiten. ... Maar dat ik nu niet meer weet hoe ik in de kwakkelstraat ben terecht gekomen dat voelt niet goed. Ik weet nochtans alle straten zijn in Gent. Hoe dikwijls dat ik al mensen, de juiste weg heb gewezen ... dat is niet te tellen. Ik help iedereen ! ... *(lacht)* ... alhoewel, niet altijd iedereen

Vorige week liep ik in 't citadelpark en daar komt een oude Duitser op mij af *(wisselt nu haar hoedje voor een Duitse helm of tirolerhoedje met veer. Als ze weer Margriet is wisselt ze van hoedje enz.)*

17. **Duitser:** *(imiteert Duitse norske mannenstem)* Entschuldigen Sie, gnädige Frau !
18. **Carine:** Dat was gegarandeerd een oude militair die de tweede wereldoorlog nog had meegemaakt en die hier tegen ons was komen vechten.
19. **Duitser:** Können sie mir sagen wo der bahnhof ist ?
20. **Carine:** Die wou weten waar het station was! ... Ik was al geïntimideerd door zijn manier van doen en ik wou hem al in mijn beste Jean-Marie Pfaff-Duits proberen uit te leggen waar het station was toen ik ineens dacht. ... Maar wacht eens manneke ! Onze pa is in den oorlog drie jaar krijgsgevangene geweest ! En dat is ook uw schuld!
(grijnslacht) Nu was het moment van weerwraak gekomen !

En in plaats van naar rechts te wijzen, want het station lag ginder, wees ik naar links ! ... “Der Bahnhof ist langs ginder”, zei ik !

21. **Duitsers:** Weißt du das sicher?
22. **Carine:** (*Knikt heftig*) Absoluut sicher ! ... Absoluut ! Es ist langs ginder !
23. **Duitsers:** Vielen dank gnädige Frau! Vielen dank !
24. **Carine:** (*lachend*) En hij vertrok in tegenovergestelde richting van het station. Misschien dwaalt hij nu nog ergens rond in Gent !
- (*nu mijmerend*) ... Gent ... stad van mijn hart! Ik ben er geboren en getogen, ik heb er alles meegemaakt ! Ik heb er ook mijne vent leren kennen en we zijn ook hier getrouwd ... in de Sint Barbarakerk in de Savaanstraat. En we hebben hier altijd gewoond ... in de papegaaistraat ... Mijne vent Maurice ... hij is al vijf jaar dood! ... Daar heb ik veel verdriet over gehad Dat was ne crème van ne vent ... echt waar !
25. **Ann:** **Speelt op de piano het melodietje van “Unforgettable” van Nat King Cole**
26. **Carine:** (*glimacht als ze het melodietje hoort*) ... Hoor ! Unforgettable ... dat zong Maurice altijd voor mij En op ne keer had hij daar zelf een tekst op gemaakt in 't Vlaams ... Op ons trouwfeest heeft hij dat voor den eerste keer voor mij gezongen ... in 't Vlaams. (*nu zingt Carine het liedje mee*)

Unforgettable, that's what you are	Onvergetelijk, jij maakt me blij
Unforgettable though near or far	Onvergetelijk, ver of dichtbij
Like a song of love that clings to me	Als een liefdesliedje dat ik hoor
How the thought of you does things to me	Als ik denk aan jou dan ben ik smoor
Never before has someone been more	Verliefd als niemand ooit te voren

Unforgettable in every way
And forever more, that's how you'll stay
That's why, darling, it's incredible
That someone so unforgettable
Thinks that I am unforgettable too

Unforgettable in every way
And forever more, that's how you'll stay
That's why, darling, it's incredible
That someone so unforgettable
Thinks that I am unforgettable too

En we hebben er ook onze openingsdans op gedanst ... ik wou dat ik hem nog eens kon dansen met Maurice. Ik heb altijd heel graag gedanst en Maurice ook. Wij schuimden alle dansfeesten en bals in

Gent af. Op den duur kende iedereen ons.
... M & M noemden ze ons op de duur (*tegen publiek als ze niet reageren*) hebt ge hem niet ? ... M & M Margriet & Maurice ...t was Onvergetelijk !

27. **Ann:** **Speelt op de piano weer het melodietje van “Unforgettable”**
28. **Carine:** (*Doet een paar danspasjes alleen, stopt dan en vraagt aan een man in het publiek*) ... Wilt gij niet met mij een danske placeren meneer? ...Nee ? ... Ge krijgt hem terug hoor madame ... echt niet meneer ? ... spijtig ... dan zal ik mijn plan wel trekken (*neemt een stoel of een staande kapstok en danst daar even mee op Unforgettable*). Ze verdwijnt dansend achter het doek terwijl de muziek nog even doorgaat)
29. **Politie:** (*We horen luid een politiefluitje en Carine komt op (zonder jasje en hoedje) met een politiepet op het hoofd en een matrak in de hand*) Zo, madammeke, dat is niet min wat u hier allemaal ten laste wordt gelegd ! Zet u neer op die stoel en vertel ne keer uw versie van de feiten ! (*neemt een stoel en zet die in het midden van de scène*)
30. **Carine:** (*zet de politiepet af en gaat zwijgend en angstig zitten*)
31. **Politie:** (*Na een tiental tellen staat Carine recht, zet pet weer op en speelt gewichtig rond de stoel*) Luister eens hier madammeke. Ik vertegenwoordig hier het wettelijk gezag ! ... en met het wettelijk gezag valt niet te spotten ! Hebt ge dat goed verstaan ! Als ge dan zo vriendelijk wilt zijn om uw versie van de feiten te geven ... (*er valt weer even een stilte waarbij de politie ongeduldig met de matrak in de handen slaat*) ... Nee ?! ... Uw geheugen verloren misschien ? ... dan zal ik u de feiten nog eens opsommen ! (*zucht*)

Ten eerste hebt ge verschillende keren verschillende straten zomaar overgestoken zonder te kijken en zonder het zebrapad te gebruiken ! Twee auto's hebben moeten remmen en uitwijken en hebben daarbij blikshade opgelopen.

Ten tweede hebt ge in de koekoekstraat aan bijna alle huizen aangebeld en direct weer weggegaan ...(*streng*) ... Belleketrek doen ! ... op uwe leeftijd ... Allé madammeke da's goed als ge 10 jaar zijt ...

Ten derde hebt ge bloemen uit den hof gepikt van een van die huizen in de koekoekstraat

Ten ... ten ... (*telt nu zichtbaar op haar vingers*) .. ten ... (*dan tegen publiek*) ... wat komt er na ten derde madame ? ... juist ja , ten vierde ...

Ten vierde hebt ge eerst in mijne collega zijn hand gebeten toen hij u in de combi wou steken en dan tegen zijn schenen gestampt ...

En ten ... ten ... (*telt weer op haar vingers, kijkt even wanhopig naar publiek*) ten laatste zijt ge op stap zonder papieren ... (*er valt weer even een stilte*)

... Nog altijd niets te zeggen Madammeke ? ... Goed, kom dan maar mee met mij. Ik heb een schoon kamerke voor u waar dat ge eventjes kunt nadenken, kom ... (*neemt Margriet denkbeeldig bij de schouder en verdwijnt achter het doek ...*)

32. **Ann:** **Speelt een melodietje (bvb “Daar gaat ze” van Clouseau)**

33. **Carine:** *(komt terug op met jasje en hoedje) ... een halve dag heb ik op het politiebureau in een cel gezeten, tot ik weer een helder moment had! Het heeft dan nog een half uur geduurd tot ik die mannen aan hun verstand heb kunnen brengen dat ik niet met hun voeten had gespeeld, maar dat ik regelmatig last had van een soort blackout ...*
Enfin, uiteindelijk hebben ze mij met een politiecombi naar huis gebracht en ben ik er zelfs vanaf gekomen zonder boete.

Ge kunt u zeker wal voorstellen dat ik mij niet meer op mijn gemak voelde, ... weten dat ge slag om slinger een blackout kunt krijgen en dat ge dan dingen doet waarvan ge achteraf niet meer weet dat ge ze gedaan hebt . En 't was niet alleen daardoor dat ik mij niet meer goed voelde.

Alles verandert continu en ge moet u maar proberen aan te passen

Als ge jong zijt is dat geen probleem, maar als ge al wat ouder wordt is dat allemaal niet meer zo simpel. En bovendien hoorde ik zo goed niet meer! Zo ging ik vorige zondag naar de bakker, twee straten van bij mij thuis.

Dat was een bakkerij die al bestond van voor dat Maurice en ik daar zijn komen wonen. En de bakker ... euh ... dingske ... euh hoe noemt hij weer verdomme toch ... ik zou het duizend keer zeggen ... maar het ontsnapt mij nu en zijn vrouw Euh Dingske Euh enfin ... zij kenden nog alle klanten en als er tijd voor was deden die met iedereen een babbelke Maar die bakkerij was een paar maand geleden overgenomen door een jong koppel. En ik moet zeggen dat ze hun stiel kenden.

Dat was ook een echte warme bakker met een assortiment dat veel groter was als dat van ... euh dingskeen binnen de kortste keren kwam er veel meer volk naar die bakkerij dan ooit tevoren en op zondagmorgen was er een file van hier tot in Tokio om aan uw pistoleekes te geraken

34. **Ann:** Speelt een “traag” melodietje (vb. “Als ik ooit eens 5 minuten tijd heb” van Loius Neefs) <https://www.youtube.com/watch?v=ckVYxBxdpY0&gl=BE>

35. **Carine:** *(gaat even achter het doek, komt weer op met een boodschappentas en gaat dan in de rij staan aanschuiven. Ze gaat aan één kant van het podium staan en terwijl Ann continu de trage melodie verder speelt “schuift Carine aan “ tot aan de ander kant van het podium, dan draait ze 180° en schuift ze verder aan. Ondertussen is er door de regisseur uit werken “stil” spel (grimassen, geeuwen, goede dag zeggen enz.) Carine moet ongeveer aan de piano eindigen als de muziek stopt. ... Eindelijk was het aan mij !*

36. **Ann:** *(staat nu recht achter haar piano en speelt winkeljuffrouw) Nummer 967 !*

37. **Carine:** ... Voor mij twee pistoleekes en twee ...
38. **Ann:** Nummer 967 ! (*richt zich tot denkbeeldig iemand achter Carine*) Ja madam wat zal het zijn ?
39. **Carine:** ... Voor mij twee pistoleekes en twee ...
40. **Ann:** (*Ongeduldig*) Wat voor nummer hebt gij madam ?
41. **Carine:** (*onthutst*) ... Nu ... nummer ? Ik wist niet dat ... Ik heb geen nummer ...
42. **Ann:** (*Streng*) Nummer trekken aan de automaat (*wijst*) en aanschuiven in de rij ! (*richt zich weer tot denkbeeldig iemand achter Carine*) Ja madam wat zal het zijn ?
43. **Carine:** Stond ik daar al een half uur aan te schuiven voor niets ! Dat was de eerste keer dat ik naar die bakkerij ging na de overname en ik wist niet dat er nu nummerkes moesten getrokken worden. En als ik stond aan te schuiven had ik daar niet op gelet of niet gehoord dat ze die nummerkes afriepen ... (zucht) ... Ik dan maar naar die automaat om een nummerke te trekken, maar als ik op die knop duwde kwam daar niets meer uit ... de nummerkes waren op Wat nu gedaan ? Ik ging terug naar die winkeljuffrouw (terug tot aan piano) ... euh excuseer juffrouw maar ...
44. **Ann:** Nummer 987 !
45. **Carine:** ... 't is om te zeggen dat ...
46. **Ann:** Nummer 987 ! (*richt zich tot denkbeeldig iemand achter Carine*) Ja madam wat zal het zijn ?
47. **Carine:** ... Nee, 't is om te zeggen dat
48. **Ann:** (*Ongeduldig*) Wat voor nummer hebt gij madam ?
49. **Carine:** (*Kwaad*) Ik heb geen nummer ... en uw machine is leeg zodat ik geen nummer kan trekken !
50. **Ann:** Dan moet ge gewoon aanschuiven in de rij, zonder nummer ! (*richt zich weer tot denkbeeldig iemand achter Carine*) Ja madam wat zal het zijn ?
51. **Carine:** (*Gaat verongelijkt achteraan in de rij staan en heel even speelt Ann weer de trage melodie en schuift Carine weer aan tot aan de piano.*)
52. **Ann:** De volgende ! Wat zal het zijn madam ?
53. **Carine:** Twee Eh Twee (*herinnert zich niet wat ze eigenlijk wou bestellen*) Eh twee

54. **Ann:** (Ongeduldig) ... Twee “Wat” madammeke ... en wilt ge een beetje voortmaken want er staat nog een hele file achter u ...
55. **Carine:** ... Twee Eh Twee(*herinnert het zich weer en dan Opgelucht*)
... Twee pistoleekes en twee ...
56. **Ann:** De pistolees zijn op madam ! (*slaat nu een soort luid slotakkoord op de piano !*)
57. **Carine:** ... en daar stond ik dan ! Ik voelde me doodongelukkig als ik thuis kwam. Zo kon het toch niet verder gaan. Het was het ene probleem na het andere. Ik dacht in mijn eigen ... ik moet daar toch eens ne keer mee naar nen dokter ! ... maar naar wie ? Mijn huisdokter daar had ik niet al teveel vertrouwen in voor zoiets. Dat is goed voor een valing of een griepke of zoiets , maar met mijn probleem zou ik toch beter naar een specialist gaan dacht ik. ... Enfin ik heb zo een beetje rond gehoord en mijn vriendin Bonnie heeft mij het adres van een zekere dokter Bernhard gegeven ... Ik pak den telefoon en ik bel naar hem om een afspraak te maken ... (*neemt een telefoon in de hand*)
58. **Ann:** **speelt “Dokter Bernhard” van Bonnie St Clair**
(<https://www.youtube.com/watch?v=7QEvU3n5axY>)
59. **Carine:** (*Zingt nu melodramatisch*)

Dr Bernhard,
u moet me zeggen
hoe gaat het met mij nu.
Dr. Bernhard ik kan alleen maar hopen voor mij en u.
Elke keer, denk ik weer,
ik voel me zo alleen.
Dr. Bernhard help me,
breng me door het ergste heen.

Zeg me,
alleen de waarheid maar.
Ben ik,
nu niet meer in gevaar.
Dokter, ik ben zo bang.

... uiteindelijk ben ik toch maar niet naar die dokter Bernhard geweest. Dat was nen hartspecialist ... en nen hele goeie zal het toch niet geweest zijn want Bonnie hare vent is er in gebleven bij die dokter Bernhard.
... Uiteindelijk heb ik dan toch een afspraak gemaakt bij een neuroloog en ik ging daar op een zekere dag naar toe ... (*Carine verdwijnt even achter het doek en dan horen we kloppen op een deur*)

60. **Ann:** *(gaat ook achter het doek staan)* ... **binnen !**
61. **Carine:** *(komt binnen en ziet niemand)* ... (kucht even) ... Dokter ? Dokter ik ...
62. **Ann:** *(Onderbreekt haar)* Kleed u maar uit en ga op de onderzoekstafel liggen !
63. **Carine:** ... Ui ... uitkleden ? Maar ik kom
64. **Ann:** *(Streng)* Kleed u uit mevrouw, ik heb geen tijd te verliezen. Ik sta al achter met mijn consultaties !
65. **Carine:** *(Begint zich uit te kleden)*
66. **Ann:** Hoeveel weken zijn u al zwanger ?
67. **Carine:** *(Verontwaardigd)* ... Zwanger ?! Ik ?! Zeg, ik mag er dan wat rond uit zien, maar op mijn leeftijd peis ik niet dat ...
68. **Ann:** U bent toch mevrouw Vandermeulen ?
69. **Carine:** ... Vandermeulen? Nee, Vanderlinden! ... en u zijn toch dokter Bemelmans?
70. **Ann:** Nee, dat is de deur hiernaast. Ik ben dokter Plasmans, gynaecoloog !
71. **Carine:** ... Oei! ... dan heb ik mij van deur vergist ! ... excuseer dokter ! *(grabbelt haar kleren bijeen en gaat weer achter gordijn)*
72. **Ann:** *(Even later horen we weer kloppen op de deur)* ... binnen !
73. **Carine:** *(komt binnen en ziet niemand)* ... (kucht even) ... Dokter ? Dokter ik ...
74. **Ann:** *(komt binnen)* Goede middag mevrouw, ik ben dokter Bemelmans. *(geeft een hand en wijst dan op de stoel)* ... gaat u zitten a.u.b. *(gaat achter haar piano zitten)* ... vertel eens mevrouw, wat is uw probleem ?
75. **Carine:** *(zucht)* ... waar moet ik beginnen ...?
76. **Ann:** Om correct te kunnen inschatten wat uw probleem is, zou het misschien makkelijk zijn als u bij het begin begint.
77. **Carine:** *(Tegen zaal)* Ik dacht in mijn eigen, ik ga dat hier een beetje plezant maken ... *(nu richting dokter)* ... Van bij het begin dus ... Goed! ... *(nu luid)* ... **In den beginne schiep ik de hemel en de aarde....**
78. **Ann:** *(Schrikt op)* U schiep hemel en aarde U denkt dus dat u God bent ?

79. **Carine:** (*Lacht*) Maar nee madame dokter. Dat was een grapje. Ne mens moet toch eens kunnen lachen in zijn leven ... Ze zeggen toch dat lachen gezond is ... en als dokter moet gij dat toch weten ...
80. **Ann:** (*Streng*) Ja mevrouw, lachen is gezond, maar niet altijd en overal. U bent hier zegt u, omdat u een serieus probleem hebt ... welnu, ik kan u alleen maar helpen als u mij ernstig vertelt wat uw "serieus" probleem echt is
81. **Carine:** Veel gevoel voor humor had die precies niet en dan ben ik maar beginnen vertellen van wat ik de laatste tijd allemaal had voorgehad. En toen begon zij een hele hoop vragen te stellen, zoveel tot ik het op den duur zo moe werd en er weer het zot begon mee te houden ...
82. **Ann:** ... Heeft u soms nachtmerries ?
83. **Carine:** Ja dokter, het is vreselijk. Iedere keer weer kom ik bij een deur waar iets op staat geschreven. Ik duw ertegen, en duw en duw, maar hoe hard ik ook duw, er is absoluut geen beweging in te krijgen.
84. **Ann:** Kunt u zich voor de geest halen wat er precies op die deur staat?
85. **Carine:** Eh..... Trekken....
86. **Ann:** (*boos*) Mevrouw Vanderlinden ! Alstublieft !
87. **Carine:** Allé kom, ge moet u zo kwaad niet maken, 't Leven is al triestig genoeg ... Weet ge ondertussen nog niet wat er met mij scheelt ? (*staat recht en gaat naar vooraan het podium*) ... en weet ge wat ze zei ... dat ze er nog niet 100 % zeker van was en dat ze daarvoor moet nog een aantal bijkomende onderzoeken moest doen zoals een hersenscan, bloedonderzoek" Maar ik bleef aandringen ! Ik wou weten wat er mij scheelde ... en na lang aandringen kwam het er uit ... Alzheimer ! ... Ik had de eerst symptomen van de ziekte van Alzheimer ...
- Ja mijne God! Dat was nen patat die serieus hard aankwam ! Daar moest ik toch efkens van bekomen. Ze vertelde mij wel dat ik mij daar nu nog niet teveel zorgen over moest maken en dat ik hulp zou krijgen en begeleid worden en ik kreeg nen hoop papieren mee en nog nen hoop blablabla ... en ze ging er ook voor zorgen dat ik hulpmiddelen kreeg ... hulpmiddelen !?!
88. **Ann:** speelt "Draai dan 797204" van Will Tura
<http://www.youtube.com/watch?v=641Sv5Wr4Y4>
89. **Carine:** (*zingt enkel de eerste of de tweede strofe*)
- 'k Heb mijn nummer doen veranderen sinds je mij verliet
Want ik wil met niemand spreken, 'k heb te veel verdriet
Maar indien je mij wil treffen ben ik hier
Draai dan zeven negen zeven twee nul vier

Er is niemand buiten jou die 't nieuwe nummer kent
Dus als iemand belt weet ik vast dat jij het bent
't Staat niet in het boek, neem potlood en papier
En schrijf: zeven negen zeven twee nul vier

90. **Ann:** *(Speelt nog even enkel instrumentaal terwijl Carine achter het doek een grote namaak GSM die ze met een touw rond haar nek hangt gaat halen)*

91. **Carine:** *(Verontwaardigd) ... hulpmiddelen noemen ze dat ! ... een GSM voor senioren ! Ik had van heel mijn leven nog nooit een GSM vast genomen en nu gaven ze mij dat spul als hulpmiddel ...
Nu moet er iemand mij ne keer proberen uit te leggen hoe dat zoiets mij kan helpen ?! ... Ik zie het echt niet !*

Allé, pakt nu alleen al dat formaat ! ... Ge ziet de jeugd rondlopen met van die schone blitse en elegante dingskes die ze overal kunnen weg steken zonder dat het opvalt. Ik zag gisteren nog een schoon meiske, goed voorzien van oren en poten en met een decolleté om u tegen te zeggen en die stak dat ding daar ... *(steekt haar hand in haar boezem)* ... nu moet gij eens proberen om dát spel *(neemt haar reuze-GSM)* hier tussen te krijgen Ik ben nochtans niet klein geschapen, maar ik geloof niet dat dit er ooit tussen geraakt.... En als het al zou lukken , ziet ge mij dan al lopen ... met dat spel tussen mijn ... bumpers?

En dat formaat is dan nog het minste. Buiten het feit dat ge er een stijve nek van krijgt want ge moet dat ding heel de tijd rond uwe nek hangen. Want als ge het ergens neerlegt riskeert ge dat ge het vijf minuten later niet meer weet ... en begin dan maar te zoeken ... alhoewel met dat formaat valt het nogal mee.

92. **Ann:** *(Nu horen we via de piano (of via geluidsband indien niet haalbaar met piano) heel luid een soort GSM- tune die een aantal keer herhaald word)*

93. **Carine:** *(Schrikt zich een ongeluk en schreeuwt nu heel luid) ... en luid dat zo'n ding staat ! ... en ge kunt dat niet stiller zetten ! (beseft nu dat ze staat te schreeuwen) ... Oei , k'zal maar wat stiller klappen zeker ... Maar ja, ge begint automatisch zo luid te klappen als dat ding u zo luid opbelt. ... Ze peinzen zeker dat alle "senioren" doof zijn ?!*

... en tegen dat ik verstond waar al die knoppen voor dienden, dat heeft ook nen tijd geduurd. ... de eerste dag dat ik die GSM had heb ik een half uur voor mijn voordeur gestaan en was ik maar op die sleutel aan het duwen. Ik dacht dat mijn voordeur daarmee automatisch zou opengaan

En diene SOS-knop *(spreekt het uit als een woord)* dan ... ik dacht eerst dat het een merknaam was, maar als dat niet zo bleek te zijn dacht ik dat het iets te maken had met de Sossen ... de socialisten. Hier in Gent hebben die toch alles voor 't zeggen, dus 't zou misschien nog kunnen ook ... en met

sossissen zal het ook wel niets te maken hebben ... enfin ik heb uitleg gevraagd aan mijn dochter en dat blijkt dus de S.O.S. knop te zijn ! S.O.S. dat komt van "Save Our Souls" ...red onze zielen ...precies alsof mijn zieltje gaat gered worden door op die knop te duwen. ... nee nee, 't komt er op neer dat als ge op die SOS-knop duwt dat de vier nummers die in dat spel geprogrammeerd staan gelijktijdig een oproep krijgen.

Ik moest dus vier nummers opgeven van mensen die ik kan bellen als ik een probleem heb of als ik mijne weg naar huis niet meer vind. ... (*wijst*) Onder de A heb ik ons Anita laten zetten, mijn enige dochter, onder de B staat Bruno, mijnne schoonzoon, onder de C staat Christof, mijnne kleinzoon en onder de D staat Dorien mijn nicht. Op welke letter ik ook duwde, ik kreeg altijd één van de vier te pakken en als ik op de SOS duwde alle vier tegelijk.

Ik moet toegeven dat het een tijdje heeft geduurd, maar na een tijd begon ik het toch onder de knie te krijgen en eigenlijk moet ik eerlijk zeggen dat het soms wel handig is. Als ik eens met mijn familie wil klappen dan duw ik hier op SOS en dan bellen ze mij binnen de 2 minuten alle vier op. ... wreed gemakkelijk ... en goedkoop.

In 't begin stuurden mijnne kleinzoon , onze Christof mij ook SMS-kes. ... mijnne God wat was dat ! Dat was precies Chinees voor mij ... Ineens verschijnt er op dat scherm (*spreekt het in één ruk uit*) ...DGOMAAGMJMMW (*tegen een toeschouwer*) nu moet gij mij eens uitleggen wat dat wil zeggen ... DGOMAAGMJMMW ... ah, ge weet het ook niet ! Dat doet mij veel plezier.

Ik stond daar natuurlijk wel met dat Chinees op mijnne GSM waar ik kop noch staart aan kreeg ... en dus ik duw terug op mijnne SOS-knop en binnen de minuut kreeg ik ons Anita aan de lijn. Die was al colleirig dat ik weer eens op die SOS-knop had geduwd zonder goeie reden, maar ze wist ook niet wat het wou zeggen, ... nen halve minuut later kreeg ik Bruno aan de lijn en die deed al even ambetant maar wist ook niet wat het wou zeggen. ... Maar dan belde Christof mij op en die wist het wel . En weet ge wat het wil zeggen ... Luister goed ... DGOMAAGMJMMW in 't GSM's , dat wil in het Nederlands zeggen : "DAG OMA, ALLES GOED MET JOU ? MET MIJ WEL" !

94. Ann: **Speelt op de piano opnieuw het melodietje van "Potje met vet"**

95. Carine: (*Gaat zingend een paar keer rond het podium*)

Dit is het zesde couplet
Ik heb een potje met vet
Al op de tafel gezet
Ik heb een potje, potje, potje, potje, potje, potje vet
Al op de tafel gezet

107. **Carine:** Of dat het chips zijn met zout of met paprika ?
108. **Ann:** ... Niet met mijn voeten spelen hé madam ... dag madam (*gaat weg*)
109. **Carine:** ... en daar stond ik met die chips ... gelukkig kwam ons Anita vijf minuten later binnen met een sociaal assistente en een techniker. ... Dat waren dus computerchips die den techniker in mijn schoenen monteerde zodat ze altijd konden weten waar ik was als ik te lang wegbleef....
Goed gevonden hé ! ... de wetenschap lost alle problemen op !... alleen hadden ze met mij blijkbaar een verkeerd proefkonijn uitgekozen ...
110. **Ann:** **Speelt het melodietje van “Potje met vet”**
111. **Carine:** (*gaat ondertussen een boodschappentas met kleren halen achter het doek*)
... Ik ging op de eerste dag van de solden naar de C&A en ik moet zeggen dat ik een paar schone dingskes op de kop heb kunnen tikken. Nen hele zak vol ! Ik ging naar de kassa om alles te betalen en dan ging ik goedgezind naar buiten ...Maar dan ...

... Kijk, hier was de uitgang (*trekt met een stuk krijt een lijn dwars over het podium*) ... en ik kwam van daar en ik ging zo naar buiten ... (*gaat aan de ene kant van het podium staan en stapt nu over het podium en over de lijn. Als ze de lijn overschrijdt gaat via de geluidsband of de piano een luid alarmsignaal af. Carine springt geschrokken achteruit*) ... Godver !!!
Ik schrok mij een ongeluk ! ... Bang keek ik rond mij en ik zag sommige mensen al kijken ... Foert dacht ik, dat zal toeval zijn en ik stapte weer door die deur ! *Als ze de lijn overschrijdt gaat opnieuw een luid alarmsignaal af en springt Carine weer geschrokken achteruit*) ... Godver !!!
... Nu begonnen de mensen al te wijzen en kwam er nen vent van de C&A naar mij, zo nen winkeldetective. Ge kunt peinzen hoe ik mij voelde. De eerste dag van de solden , heel de C&A tjokvol en iedereen wijst naar u en is over u aan het klappen ...
112. **Detective:** (*Carine zet een winkelpet op*)... vergeten te betalen madammeke ?
113. **Carine:** (*Pet af*) .. maar nee. Ik heb alles betaald aan de kassa. Hier is mijn ticket !
114. **Detective:** Laat die zak hier staan en ga eens buiten zonder zak !
115. **Carine:** (*Doet dit , maar weer gaat het alarm af*) ... Godver !!!
116. **Detective:** (*argwanend*) ... Ja madammeke ... misschien kleren gepikt en die onder uw gewone kleren aangedaan ... Als ik uw postuur zo zie, zou dat best wel eens waar kunnen zijn. ... We gaan dat toch eens controleren. Wilt ge efkens meekomen madam!
117. **Carine:** ... Daar stond ik dan ... Ik wist dat ik niets had gepikt, maar den halve C&A staat u aan te staren en is over u aan 't roddelen. Maar wat kon ik doen ? Om het niet erger te maken dan het al was ben ik braafkes mee gegaan

met die madam naar den bureau en daar kon ik al mijn kleren uitdoen tot ik nog in mijn ondergoed stond. Plezant is anders !

118. **Detective:** ... Niets te vinden madam ... Ge kunt gaan madam !
119. **Carine:** ... Oef ! Ik was content dat ik kon vertrekken ... (*pakt haar zak op en vertrekt , maar als ze weer over de lijn stapt gaat het alarm weer af*)
... Godver ! ... en binnen de kortste keren stond die winkeldetective daar natuurlijk weer ...
120. **Detective:** Ja, madammeke... gij weer ?! Dat is toch niet meer normaal! Er moet toch iets zijn waardoor gij dat alarm altijd opnieuw doet afgaan ...
121. **Carine:** En toen ineens viel mijn frank ! ... Mijn schoenen ! (*doet haar schoenen uit en stapt over de lijn zonder dat het alarm nu afgaat*) ... ziet ge wel !
Ik heb mijn schoenen dan terug aangedaan (*doet dit ondertussen*), die madam heeft het alarm dan efkes afgezet en dan ben ik eindelijk kunnen vertrekken ... Sindsdien heb ik gene voet meer in de C&A gezet, 'k heb mij andere schoenen gekocht en die met die chips heb ik nooit meer aangedaan !
122. **Ann:** **Speelt op de piano opnieuw het melodietje van "Potje met vet"**
123. **Carine:** (*Zet haar boodschappentas achter het doek en komt weer op met andere schoenen en dan zingt Carine de volgende strofe*)

Dit is het achtste couplet
Ik heb een potje met vet
Al op de tafel gezet
Ik heb een potje, potje, potje, potje, potje, potje, potje, potje, potje, potje
Al op de tafel gezet
124. **Carine:** ... Ik duwde de problemen van mij af, probeerde ze te verbergen, Maar het werd alsmear erger. Ik kreeg alsmear meer van die blackouts en daar bleef het niet bij. ... 't Was niet alleen geheugenverlies, maar ook onzekerheid, angst, slecht slapen, geen honger meer (*met een knipoog*) ... wat op zich misschien nog zo slecht niet was, ... maar vooral ook eenzaamheid ...
125. **Ann:** **Speelt weer het melodietje van "Unforgettable" van Nat King Cole**
126. **Carine:**
Unforgettable, that's what you are	Onvergetelijk, jij maakt me blij
Unforgettable though near or far	Onvergetelijk, ver of dichtbij
Like a song of love that clings to me	Als een liefdesliedje dat ik hoor
How the thought of you does things to me	Als ik denk aan jou dan ben ik smoor
Never before has someone been more	Verliefd als niemand ooit te voren

127. **Carine:** Maurice ! Ik miste hem alsmaar harder en harder. Ik voelde mij doodongelukkig en zo alleen, hoe hard mijn kinderen en kleinkinderen ook hun best deden en mij regelmatig kwamen bezoeken of helpen

En op een dag kwam het zo ver dat de specialist besliste dat ik niet meer alleen kon blijven ... Ofwel moest ik bij iemand gaan inwonen ofwel moest ik in dagopvang of ergens definitief opgenomen worden ...

Bij iemand gaan inwonen ... dat was niet haalbaar. In ons Anita haar huis was geen kamer op overschot en zij gingen alle twee werken en Christof ging naar school, dus zou ik overdag nog altijd alleen zitten.

... en dus moest er gekozen worden tussen dagopvang of definitief opgenomen worden.

Omdat ik s' avonds toch al altijd thuis voor den TV zat en eigenlijk nooit weg ging, moest ik nog niet opgenomen worden en mocht ik naar de dagopvang "Mocht" nee, "Moest" ...

Pas op hé ik wilde eigenlijk niet. Ik wilde eigenlijk gewoon thuis blijven in ons huis ... van Maurice en mij. ... Maar ja, dit was voor mij dan nog de beste oplossing ... dan kon ik toch nog efkens thuis blijven , al was het alleen maar 's avonds en in't weekend ... Enfin, op een schone maandagmorgen werd ik door een busje van dagcentrum "De hommelmij" thuis afgehaald ...

128. **Ann:** **Speelt "Busje komt zo" van Höllenboer**
<https://www.youtube.com/watch?v=rxmn0-AGHuU&feature=kp>

129. **Carine:** *(zingt)* Er liepen 2 bejaarden zo maar over straat
De een vroeg aan de ander weet jij misschien hoe laat
Hoe laat komt hier de bus, hoe laat komt hier de bus
Hoe laat komt hier de bus, toen zei die ander dus

Busje komt zo, busje komt zo, busje komt zo, busje komt zo
Busje komt zo, busje komt zo, busje komt zo, busje komt zo
Busje komt zo, busje komt zo, busje komt zo, busje komt zo
Eventjes geduld nog, want het busje komt zo

PAUZE

Onder de pauze moet een "bed" (op wieltjes) links of rechts aan de zijkant op de scène geplaatst worden . Best is dat de dooskist voor op het einde waarover lakens en deken liggen, die dan later worden weggenomen en je de dooskist te zien krijgt.

ONVERGETELIJK: 2° deel

130. **Ann:** Speelt het refrein van “Vrolijke vrienden” van Bob Davidse
<https://www.youtube.com/watch?v=FfGvzHgWn1U>

131. **Carine:** ... hoort ge dat mensen ? ... kent ge dat liedje ? ... wie kent het ? Wat zegt ge ? Juist ja ! Vrolijke vrienden van nonkel Bob ... nen echte klassieker ! ... Iedereen kent dat en iedereen kan dat zingen ! Gelooft ge mij niet ? ... We gaan het direct ne keer uittesten ... Ik zing het stroofke en jullie zingen allemaal het refrein mee ... OK !? Music Maestro !

132. **Ann:** **Begint “Vrolijke vrienden”**

133. **Carine:** ... en we beginnen allemaal samen met het refrein...

Vrolijke, vrolijke vrienden
Vrolijke vrienden, dat zijn wij.
Vrolijke, vrolijke vrienden
Vrolijke vrienden, dat zijn wij.

Als wij samen gaan kamperen
in het bos of op de hei,
dan klinkt het wel duizend keren
vrolijke vrienden, dat zijn wij.

Vrolijke, vrolijke vrienden
Vrolijke vrienden, dat zijn wij.
Vrolijke, vrolijke vrienden
Vrolijke vrienden, dat zijn wij.....

... dat was plezant hé ? ... Vond ge niet ? ... Wel, in zo’n dagopvangcentrum doen ze dat blijkbaar ook graag , zo samen zingen met de mensen ... en dan zeker zo van die liedjes die iedereen kent ... zoals “Vrolijke vrienden”.
In de Hommelbij, het dagcentrum waar ik ook naartoe ging zongen ze dat liedje ook op de morgen dat ik daar voor het eerst binnen kwam, maar ze hadden daar de tekst een beetje aangepast ... Music Maestro !

134. **Carine:** ... en we beginnen terug allemaal samen met het refrein ...

Vrolijke, vrolijke vrienden
Vrolijke vrienden, dat zijn wij.
Vrolijke, vrolijke vrienden
Vrolijke vrienden, dat zijn wij.

**Als wij samen dementeren
wij hier in de Hommelbij**
dan klinkt het wel duizend keren
vrolijke vrienden, dat zijn wij.

(roept nu voor ze achter het doek verdwijnt) ... efkes alleen verder doen !

Vrolijke, vrolijke vrienden
Vrolijke vrienden, dat zijn wij.
Vrolijke, vrolijke vrienden
Vrolijke vrienden, dat zijn wij.

135. **Carine:** *(komt tijdens het laatste refrein op van achter het doek met een tas in de hand. Blijft bedremmeld aan de rand van het podium staan)*
136. **Ann:** *(Als het liedje ten einde is komt ze van achter haar piano tot bij Carine)*
Goede morgen *(geeft een hand)* ... ik ben Ann ! ... en hoe is uw naam ?
137. **Carine:** Ik ben Margriet !
138. **Ann:** Welkom in onze groep, Margriet. Ik zal iedereen even aan u voorstellen...
(Ann gaat vijf denkbeeldige stoelen naast de stoel die in het midden staat af en stelt de vijf denkbeeldige medepatiënten voor. Carine zegt telkens Dag en geeft een hand) ... dat hier is Georgette ... en hier hebben we Sylvia ... en daar zit Virginie Vervolgens hebben we Fons ... en tenslotte Francine
139. **Carine:** Dag GeorgetteDag Sylvia ... Dag Virginie ... Dag Fons ... Dag Francine ...
140. **Ann:** Zet u maar Margriet *(wijst naar stoel)* ... We gaan juist een spelleke Bingo spelen. Wilt ge graag meedoen?
141. **Carine:** *(tot publiek)* Als er iets is waar ik een hekel aan heb, dan is het wel aan gezelschapsspellekes spelen. Maar ja, ik kom hier nog maar net binnen ... ik kan nu toch al niet moeilijk gaan doen ... *(nu heel enthousiast tot Ann die ondertussen het spelmateriaal heeft genomen)* ... Oh ja ! Dat is mijn lievelingsspel ... Bingo ! Geweldig *(à la Eddy Wally)* !
142. **Ann:** Dat doet me veel plezier om te horen. Hier is uw kaart ! ... ge weet hoe het spel in zijn werk gaat ? *(gaat weer achter de piano zitten)*
143. **Carine:** *(tot publiek)* ... Natuurlijk wist ik hoe dat spel in elkaar stak. Dat weten jullie toch ook Ja ? ... Gij niet madam /meneer !? Maar allee, dat weet toch het kleinste kind ! ... enfin dat dacht ik toch.
144. **Ann:** *(Trekt één na één een cijfer en roept het telkens af)* ... 8 ...2 ...11 ...25 ...47 ...
145. **Carine:** *(speelt even mee en schraapt af en toe een cijfer op haar kaart)* ... wat was me dat met die Bingo ! Die begeleidster , Ann, had nog maar haar eerste cijfer getrokken of Fons riep al Bingo, Virginie en Francine waren na vijf minuten aan 't slapen en Georgette speelde vals Waar was ik hier terechtgekomen !? ... na de Bingo speelden we ganzenbord *(geeuwt ostentatief)* ... amai spaaanneendd!!!! en als dat gedaan was gingen we iets anders doen ...

146. **Ann:** Wie wil er mee wippen ?
147. **Carine:** Wippen ?! ... ik bekeek de Fons efkens en als ik hem zo zag zitten dacht ik in mijn eigen ... Ocharme de Fons ... als enige vent wippen met vijf vrouwen !
... Gelukkig voor Fons speelden we met de kaarten ... ik stelde me al heel wat anders voor dan een kaartspel bij "wippen".
... Enfin we hebben dan efkens gewipt ... met de kaarten en dan ... werd het toch nog plezant ...
148. **Ann:** Margriet, omdat gij vandaag hier nieuw zijt moogt gij nu kiezen wat voor spelleke dat we gaan spelen !
149. **Carine:** (Verheugd) ... Is 't gelijk wat voor spelleke dat we gaan spelen ?
150. **Ann:** We moeten het natuurlijk wel in huis hebben. Kijk, de spellekes staan daar, kiest er maar eentje uit.
151. **Carine:** Ik heb zelf een spelleke meegebracht van thuis. In den brief stond dat dat mocht.
152. **Ann:** Ja, natuurlijk ! En wat voor spelleke hebt gij mee gebracht ?
153. **Carine:** (*Enthousiast*) Twister !
154. **Ann:** Twister !?
155. **Carine:** Die begeleidster verschoot natuurlijk wel serieus ! Twister spelen met een hoop oude mensen waarvan de meesten al wat kaduuk waren ...
Maar ik speelde dat vroeger altijd met Christof als hij klein was en ik vond dat altijd zo plezant. ... maar de laatste jaren was hij daarvoor te oud geworden vond hij ... en 't Was dus al jaren geleden dat ik dat nog gespeeld had en nu had ik er echt op gehoopt van dat nog eens te kunnen spelen ...
(*tot Ann*) ... Please !!!!
156. **Ann:** ... Allé 't is goed! We zullen het eens proberen. We zullen beginnen met twee spelers. Fons doet gij ook mee ?
157. **Carine:** (*haalt ondertussen het spel uit haar tas legt de mat op de grond en geeft de wijzerplaat aan Ann. Dan gaat ze met een voet op de blauwe en de andere voet op de gele cirkel aan de rand van de mat staan*) ... OK, ik ben gereed !
158. **Ann:** (*draait aan de wijzer*) ... Margriet linkerhand op rood !
159. **Carine:** (*doet dit enthousiast*) ... OK !
160. **Ann:** (*draait aan de wijzer*) ... Fons rechterhand op groen !

*.... Deze scene moet hilarisch worden en is verder uit te werken door de regisseur. Ann moet door de lichaamsdelen en kleuren die ze zegt er voor zorgen dat Carine in onmogelijke houdingen komt te staan.
Carine op haar beurt moet reageren op de denkbeeldige Fons die in het spel*

onder of over haar of tussen haar armen of benen positie inneemt en moet daar visueel en ook met tekst op reageren. Het spel eindigt doordat Fons uiteindelijk het evenwicht verliest en Margriet dus wint.

161. **Ann:** ... Fons, rechterbeen blauw en Jaaaaa Margriet heeft gewonnen ! Proficiat Margriet ! ... kom sta maar terug recht !

162. **Carine:** *(probeert uit haar onmogelijke houding te raken)* ... dat gaat niet !

163. **Ann:** ... Hoe ? Dat gaat niet ?

164. **Carine:** *(Met piepende stem)* Ik zit volledig in kramp ! Ik geraak alleen niet meer recht ! Ge moet me helpen ... *(Ann doet dit en helpt met de nodige moeite Carine recht)* ... We hebben dat spelletje maar ene keer gespeeld dus ...

... Na een paar weken begon ik het toch plezant te vinden in de Hommelbij. Ik leerde de andere "klanten" goed kennen en die werden op den duur bijna familie. Het was daar echt leuk en gezellig. Maar wat wel soms moeilijk was , was dat er af en toe mensen niet meer terugkwamen omdat ze te fel achteruit waren gegaan en moesten opgenomen worden in een verzorgingstehuis ... en ik wist dat mij dat ook ooit te wachten stond en ja, na een paar jaar was het aan mijnen toer ... ik voelde het. Mijn heldere momenten werden steeds minder ... en dat beseffen, dat was erg.

165. **Ann:** **Speelt "Slaap kindje slaapt"**
<https://www.youtube.com/watch?v=HC7hyPCJfyQ>

166. **Carine:** *(Gaat achter het doek een nachtkleed aantrekken en komt terug op met haar teddybeer in de armen)*
...En de avond vóór ik moest vertrekken naar een verzorgingstehuis lag ik alleen ... thuis in mijn bed ... *(kruipt onder de lakens)* en ik lag daar maar urenlang te woelen *(doet dit overdreven en gaat dan op de rand van het bed zitten)* en ik werd bang Heel erg bang ...

167. **Ann:** **Speelt Meneer Alzheimer (Youp van 't hek)**
<http://www.youtube.com/watch?v=X9FKscVNPRM&gl=BE>

168. **Carine:** Meneer Alzheimer, ik wil even met u praten
met mij gaat het nog goed, ik ben niet oud
in mijn gelei hier boven zitten ~~nog geen~~ **al veel** gaten
~~maar~~ **en** op een dag, en dat laat mij niet koud
ben ik dit lied allang vergeten
dan weet ik niet wat ik vanavond zong
maar nu wil ik daar niets van weten
want nu ben ik nog goed... en bij... en jong

genoeg om even iets aan u te vragen
mijn probleem is echt niet al te groot
het gaat over mijn laatste dagen

als u toeslaat, zo vlak voor mijn dood
wilt U een beetje, een beetje selecteren
zodat ik de mooie dingen wel onthou
dus als ik in mijn stoel zit weg te teren
dat ik nog even mag denken aan mijn ~~vrouw~~ **man**

met wie ik zoveel jaren heb gevreeën
met wie ik zoveel uren heb gewoond
dat ik nog een beetje weet hoe we het deden
omdat mijn eigen lijf mij dat dan nooit meer toont
ach ik wil best mijn hele boel vergeten
ik weet zo al twaalf ~~vrouwen~~ **mensen** op een rij
van zeker drie zou ik de naam al niet meer weten
en de rest verzuipt ook in de grijze brij

er is meer dan genoeg om mee te nemen
pak m'n angsten, mijn wanhoop en verdriet
pak ze, ik zal ze echt nooit claimen
maar al het mooie, neem dat niet
pak mijn geld, mijn leugens en mijn ruzies
en mijn iets te vaak verongelijkte toon
maar laat aan mij een paar illusies
en de liefde voor mijn dochter en ~~mijn~~ **haar** zoon

en één ding mag u zeker pakken
daarvoor ben ik nou eenmaal veel te laf
misschien hoor ik daarom bij de slappe zakken
maar ik smeek u: neem mij mijn doodsangst af
zodat ik mooi en stil de wereld kan verlaten
met een knipoog naar de ~~meiden~~ **mensen**, zonder angst

Meneer Alzheimer, valt daarover te praten?
want voor doodgaan ben ik levenslang het bangst
dus dat ik mooi en stil de wereld kan verlaten
met een knipoog naar de ~~meiden~~ **mensen**, zonder angst

Meneer Alzheimer, valt daarover te praten?
want voor doodgaan ben ik levenslang het bangst

169. **Carine:** *(gaat terug op het bed zitten)* ... maar op een zeker ogenblik dacht ik ineens Margriet , meisje wat haalt het uit om hier zo triestig te zitten doen ?
Waarom moet gij nu zo schrik hebben om dood te gaan ? .. Als ik hier *(wijst op haar hoofd)* helemaal weg ben, dan weet ik van niets meer en dan zal ik inderdaad ook niet weten dat ik dood ga, maar dan leef ik nog wel verder maar ik weet dan niet meer wat ik doe of wie ik ben ... en dan loopt ge rond met een pamper en laat ge alles lopen zonder dat ge er zelf nog controle over hebt... Is het echt dat wat ge wilt ?

(Staat kordaat recht) Nee ! Dat wil ik niet ! Ik wil niet blijven leven zonder dat ik het zelf weet ! Ik wil niet aftakelen en mijn familie ik weet niet hoe lang met de zorgen om mij opzadelen ...

Ik wil zelf beslissen wanneer het mijn moment is om te gaan ... om naar Maurice te gaan... Morgen bespreek ik dat met ons Anita!

(gaat terug op de rand van het bed zitten) en nu ik die beslissing voor mijzelf had genomen viel er precies 1000 kg van mij af en voelde ik mij opgelucht en op een of andere manier zelfs blij. ...En ik kroop terug in mijn bed en ik sliep als een roos *(kruipt terug onder de lakens)*

170. **Ann:** **Speelt "Slaap kindje slaapt"**
<https://www.youtube.com/watch?v=HC7hyPCJfyQ>
171. **Carine:** Snurkt tijdens het slapen.
172. **Ann:** *(trekt een witte schort aan en komt tot aan het bed. Schudt Carine wakker)*
Opstaan Margriet, 't is tijd voor het ontbijt !
173. **Carine:** *(Wordt verduasd wakker en zet zich recht, met duim in de mond en beer in de andere arm)* ... hhhmmmm ?
174. **Ann:** Goed geslapen, Margriet ?
175. **Carine:** *(Begrijpt niet wat de verpleegster zegt)* ... wat zegt ge ?
176. **Ann:** Of ge goed geslapen hebt ?
177. **Carine:** Ik versta u niet !
178. **Ann:** *(Roept nu luid)* Ik vroeg of ge goed geslapen hebt ?
179. **Carine:** Ja, ik heb wel goed geslapen, maar er is iets met mijn linkeroor . Het is precies nat en ik hoor niet meer goed !
180. **Ann:** Ik zal eens kijken ... *(buigt zich over Carine's linker oor)* ... maar Margriet toch ! Ge hebt een suppo in uw oor gestoken !
181. **Carine:** *(Schrikt)* ... een suppo !?... Oei ... dan heb Ik mijn hoorapparaat toch niet ... *(maakt met haar hand een beweging naar haar achterwerk)*
182. **Ann:** *(lacht)* Nee Margriet, dat ligt op uw nachtkastje *(neemt een kleenex en maakt het oor proper, neemt dan het hoorapparaatje en roept nog steeds luid)* Ik zal er het oorapparaatje terug insteken ... *(Roept dan nog steeds luid)* ... voilà ! En hoor je nu weer goed ?
183. **Carine:** *(Schrikt)* Waarom schreeuwt gij zo hard ?
184. **Ann:** Sorry Margriet ! Maar ge had uw hoorapparaatje niet in...
185. **Carine:** Ik hoor toch goed, dan steekt het toch in mijn oor !?
186. **Ann:** Maar daarnet nog niet !
187. **Carine:** Waarom niet ?

188. **Ann:** (*Zucht even*) .. laat maar ! (*gaat weg*)
189. **Carine:** (*komt uit het bed en doet een kamerjas aan*) ... ik was rap op mijn gemak in dat verzorgingstehuis. Een proper kamerke, goed eten, vriendelijk personeel ... En ik voelde mij daar zelf heel goed, want alles was geregeld ! Ik had met ons Anita besproken dat ik zelf wilde beslissen om er een einde aan te maken In het begin was ze daar tegen , maar na een tijdje als ze dat wat had laten bezinken en als ze zag dat ik dat echt zelf graag wilde ging ze er mee akkoord en heeft ze er samen met mij voor gezorgd dat alle papieren hiervoor in orde kwamen .
Ik mocht zelf beslissen wanneer en Anita zou het mij zeggen als ze zag dat de dag ik het zelf niet meer kon beslissen kortbij kwam. Want als ik het zelf niet meer in volle verstand kon zeggen, dan zou het niet gebeuren ...
- Enfin, het leven ging ondertussen gewoon door en met die problemen in mijn kop kwam ik regelmatig in soms genante situaties terecht ...
190. **Ann:** **Speelt de bruidsmars van Wagner**
<https://www.youtube.com/watch?v=Cyy2PjylpTU>
191. **Carine:** (*Gaat zich onder de muziek achter het doek omkleden en komt op met een bruidssluier op het hoofd*) ... Ik ging trouwen ...met Fons !
Allé, ik dacht dat ik ging trouwen ... maar mijne toekomstige echtgenoot wist van niets en zijn vrouw was niet akkoord ...
Ik moet op een zekere dag naast Fons zijn bed hebben gezeten (*pakt stoel en gaat naast het bed zitten*) en ik had zijn hand vast als zijn vrouw binnen kwam ... Dat was een heel vriendelijk madammeke dat altijd goeiendag tegen mij zei en als ze taart bij had kreeg ik altijd een stukske... Mariette heette ze. (*Carine speelt nu een dubbelrol, eventueel te accentueren met telkens een positiewissel*)... Ah Margriet hoe is't er mee vandaag ? .. "Goed" zei ik "We gaan trouwen" "Aha" zei ze "Dat is goed nieuws en met wie gaat ge trouwen ?" "Met mijn lief" zei ik "En wie is u lief ?"vroeg ze ...
Maar toen ik zei "Fons !" dan verschoot ze toch wel efkens ... "dat zal niet gaan, Margriet" zei ze Fons is al getrouwd ... met mij ! "Dat is niet waar" zei ik" Fons is mijn lief. Ik trouw met Fons!"
"Maar Fons is al getrouwd met mij" zei ze "Kijk daar hangt onze trouwfoto" ... Ik ging kijken naar die foto (*Carine doet dit en bekijkt nauwgezet de denkbeeldige trouwfoto draait zich dan om en schudt heftig nee*) .. "dat is Fons niet op die foto! En dat zijt gij ook niet ! " ... (*nu tegen zaal*) wat wilt ge ... dat was ne foto van zestig jaar geleden ...
Ik wilde niet toegeven en op den duur werd dat madammeke lastig op mij en ik werd lastig op haar en ik klampte ik mij vast aan Fons in zijn bed en zij probeerde mij los te trekken (*Carine speelt dat ondertussen na met het bed op de scène*) En Fons ocharme die wist niet wat hem overkwam ...
192. **Ann:** **Slaat nu chaotisch hard op haar toetsen zodat we een luide kakafonie krijgen waartussen ze af en toe roept "Laat hem los"**

- 193. Carine:** Speelt ondertussen aan het bed dat ze zich vastklampt terwijl er aan haar wordt getrokken en roept af en toe “Laat mij los “
- ... Door al het lawaai dat we met die ruzie veroorzaakten kwam de verpleegster uiteindelijk af en vloog ik naar mijn eigen kamer ...
- 194. Ann:** **Speelt op de piano opnieuw het melodietje van “Potje met vet”**
- 195. Carine:** Trekt een boos gezicht en stapt overdreven marcherend op het melodietje weg. Na een rondje op het podium verdwijnt ze achter het doek.
- 196. Ann:** **Blijft “Potje met vet “ spelen tot Carine terugkomt.**
- 197. Carine:** *(Even later steekt Carine weer het hoofd om de hoek en komt ze binnen met een slordig in krantenpapier ingepakt geschenk) ... Van zodra Mariette efkens weg was kwam ik terug naar Fons (gaat weer op de stoel naast het bed zitten)* (Carine speelt nu tegen de denkbeeldige Fons die apatisch is en niet reageert) ... Dat is een cadeautje voor u! ... een trouwcadeau ! ... doe maar open ! *(steekt het cadeau uit naar het bed)* ... Veel reactie kwam er niet van Fons, dus deed ik het zelf maar open (*Carine opent het geschenk dat een opgezet dier blijkt te zijn. Al naargelang het opgezet dier dat je te pakken krijgt, “Dier” verder in de tekst vervangen*) Oh een “dier” ! Schoon hé ! Hij/zij noemt Pluto ! *(luistert aan de borst) Hij/zij is wel dood !*
- 198. Ann:** **Speelt even een stukje van de dodenmars van Chopin**
- 199. Carine:** Gij krijgt hem van mij ! *(reikt weer naar het bed) Omdat wij gaan trouwen !*
- ... Maar toen kwam Mariette weer binnen en ’t was weer gedaan met de leute. Mijne cadeau vloog de vuilbak in en ik mocht weer vertrekken !
- 200. Ann:** **Speelt op de piano opnieuw het melodietje van “Potje met vet”**
- 201. Carine:** *(Trekt weer een boos gezicht en stapt overdreven marcherend op het melodietje weg. Na een rondje op het podium verdwijnt ze achter het doek en komt even later weer binnen en heeft een kussen onder haar kleed gestoken zodat ze zwanger “lijkt”)* ... Mij kregen ze niet zo gemakkelijk afgescheept ! Als ik zo niet met Fons mocht trouwen dan zorgeden we er wel voor dat we moesten trouwen.... *(wijst op haar buik)* ... ik was in verwachting ! ... Nu MOESTEN we wel trouwen ! ... *(lacht)* ’t zal wel een “vluggertje” geweest zijn, want ik was ineens hoogzwanger !
- ... Ik kwam de kamer van Fons terug binnen en ik ging weer naast hem zitten ! *(Kordaat gaat ze weer naast het bed zitten)* Mariette had mij niet zien binnenkomen en ze schrokhaar een ongeluk als ze zich omdraaide en mij zag *(Carine speelt nu weer dubbelrol) ...”* wat doe jij hier weer ?” zei ze.
- 202. Carine:** ... “Fons moet met mij trouwen!” zei ik Mariette zuchtte ne keer en ze zei ” Ge weet dat hij al getrouwd is. Fons trouwt niét met u !
- ... “Hij moet ! Ik ben in verwachting !”
- (Verwonderd)* ... “Gij !? In verwachting ?! Dat kan niet !” zei ze.

... Toen stond ik recht zodat ze mijn dikke buik kon zien, want ze had die nog niet gezien toen ik binnenkwam (*Staat recht en accentueert de "dikke" buik*) Ik heb een dikke buik ! We moeten trouwen !

... en toen moest ze lachen ... " Dat is gewoon een kussen dat er onder uw kleding steekt ! Daar trap ik echt niet in Margriet ! Haal dat kussen er maar onderuit !" (*boos omvat Carine haar buik*) ... dat is geen kussen ! Dat is mijn kindje !

203. **Ann:** **Speelt een kort stukje uit de bruidsmars van Wagner, maar ze speelt dit luid en vals en decrescendo**

204. **Carine:** (*tijdens muziek doet Carine kussen weg*). Daar gingen mijn trouwplannen ! Mariette was niet te overtuigen.

... Maar het ergste was als ik terug een helder moment had en als mijn dochter mij vertelde wat ik allemaal had uitgespookt. Ik schaamde mij verschrikkelijk en ik durfde bijna niet meer uit mijn kamer komen ...

(*gaat op bed zitten*) ... En daar zat ik dan, alleen op mijn kamer en toen dacht ik bij mijn eigen ... Margriet, kind ... het wordt alleen maar erger ... de heldere momenten worden steeds minder en minder ... en hier zo alleen op uw kamer blijven zitten omdat ge u schaamt, omdat ge uw gezicht niet meer durft te laten zien ... dat is het toch ook niet !

En toen nam ik mijn besluit ! Volgende week maak ik er een einde aan ! Het is goed geweest, ik heb af en toe nog heldere momenten ... en als ik te lang wacht dan mag het niet meer ...

Mijn besluit stond vast ! ... en geloof het of niet, maar ik voelde mij goed bij die gedachte . Ik geraakte weer vol energie !

Geen tijd te verliezen ! Ik moet nog van alles regelen en organiseren voor mijn afscheidsfeest, want een feest moest het worden !

... maar plots twijfelde ik ... ons Anita .. en Bruno ... en vooral Christof, mijn kleinzoon Gaan zij het wel begrijpen? Ga ik hun niet teveel verdriet aandoen ? Maar iets in mij zei ... Nee, Margriet ! Het is uw beslissing en als zij voelen dat gij daar gelukkig mee zijt dan zullen zij dat uiteindelijk ook zijn ... In 't begin zal't niet gemakkelijk zijn, maar dat komt wel goed !

205. **Ann:** **Speelt "Ach margrietje, de rozen zullen bloeien" van Louis Neefs**
<https://www.youtube.com/watch?v=aKygxO2qZWE>

206. **Carine:** Zingt "Ach Margrietje, de rozen zullen bloeien
Ook al zien je ze mij niet meer
Door je hun tranen heen zullen jij zij weer lachen
Net zoals die laatste keer
En al denk je "dat komt nooit meer

Dat komt nooit, nooit meer terug”
Ach Margrietje, de rozen zullen bloeien
Ook al zien **je ze** mij niet meer

Zitten **ze je** ~~vaak~~ te dromen
Kunnen **je** 's nachts niet slapen
Denken **je** nog teveel aan toen
Wie zal **je hen** begrijpen
Het blijft toch van ons samen
Ze Je kunnen er niet veel ~~meer~~ aan doen
Hun Je leven kan al leeg zijn
In vijf jaar kun je oud zijn
Wie ik weet wat **ik je** bedoel
De zon hoeft niet te schijnen
Kind'ren niet te lachen
Maar denk aan wat je hebt gevoeld

Ach Margrietje, de rozen zullen bloeien
Ook al zien **je ze** mij niet meer
Door **je hun** tranen heen zullen **jij zij** ~~weer~~ lachen
Net zoals die laatste keer
En al denk je “dat komt nooit meer
Dat komt nooit, nooit meer terug”
Ach Margrietje, de rozen zullen bloeien
Ook al zien **je ze** mij niet meer

207. **Carine:** ...Voila! De beslissing was genomen ! Mijn familie was ingelicht en akkoord, en de doktoers waren akkoord . Op mijn verjaardag zou het gebeuren en dat was binnen een maand . Het moest een echt feest worden !
Gedurende die maand had ik natuurlijk van alles te doen en te regelen voor mijn feest ... maar dat ging niet altijd zoals ik het wilde natuurlijk ...
Naast alsmaar meer blackouts had ik ook problemen met het stappen en werd ik alsmaar slechter te been en op een bepaald moment kon ik er niet meer aan ontkomen
208. **Ann:** **Speelt de pianobegeleiding van bij de ochtendgymnastiek**
<https://www.youtube.com/watch?v=VyQo9ezgvoE>
Het is de bedoeling dat Ann de melodie begint te spelen en dan een aantal oefeningen uit de clip van Youtube luid nazegt terwijl ze op de piano speelt.
209. **Carine:** *(Gaat achter het doek terwijl Ann begint te spelen en komt even later terug in een rolstoel. Als ze opkomt kijkt ze even rond, bekijkt Ann met een hopeloos gezicht en pikt dan in op een oefening waarbij met de armen en benen wordt gewerkt vanaf een stoel of rolstoel. vb. “Ga op de kant van de*

(rol)stoel zitten, een been gebogen, de andere gestrekt. Steek de tegenovergestelde arm uit van het gestrekte been, hoofd recht en tien seconden houden. Wissel van kant en doe dit 8 keren aan iedere kant.” Dit is door de regie uit te werken)

210. **Carine:** *(rijdt buiten adem tot de rand van het podium) ... een rolstoel dus ! En om er voor te zorgen dat ons conditie toch een beetje op peil bleef en dat we niet te dik werden waren er iedere morgen gymnastiekoefeningen gelijk vroeger op de radio. ‘t was ongelooflijk hoeveel van die oude menskes dat die nog kenden; Voor de rest van de dag zaten die apatisch in hun zetel en herkenden ze niets of niemand, maar als ze dat muziekske hoorden begonnen ze te bewegen ...*
211. **Ann:** **Speelt weer even de gymnastiekmuziek**
212. **Carine:** ... maar naast de gymnastiekoefeningen waren er ook nog speciale oefeningen voor de rolstoelgebruikers ...
213. **Ann:** Nu gaan we een spelletje “Stoelendans” spelen ...
214. **Carine:** ... Stoelendans !? met al die kreupelen in een rolstoel ?
215. **Ann:** ... Ja, als ge ‘t zo beziet ... eigenlijk is het dan “rolstoelendans”. Kijk, jullie zijn met vier en ik leg drie hoepels op de grond (haalt ergens éé hoepel en legt die op de grond). Als ik muziek begin te spelen dan rijden jullie rond dehoepels en als de muziek stopt rijdt ge zo snel mogelijk in een hoepel. Wie niet in een hoepel geraakt valt af ! *(gaat achter haar piano zitten) ... iedereen klaar ? (begint zacht een melodietje op haar piano te spelen).*
216. **Carine:** ... De eerste twee keren gingen gemakkelijk. Alfonsine zat te slapen in haar rolstoel, dus die viel al direct af en de tweede keer geraakte Louisa niet op tijd gestopt zodat ze in en over de hoepel reed. Dus bleven alleen nog ik en Marie-Jeanne over ! ... Marie –Jeanne was een hevige die niet tegen haar verlies kon ... en ik eigenlijk ook niet . Ge kunt u voorstellen dat het er hard aan toe ging *(Ann speelt nu luider)*
(Deze scène is door de regie uit te werken en moet hilarisch zijn. We moeten een gevecht “op leven en dood zien tussen Margriet en de denkbeeldige Marie-Jeanne, met veel mimiek en geroep en geruzie en gebots waarbij Carine op de muziek rondjes rond de hoepel rijdt en er uiteindelijk in slaagt als eerste in de hoepel te geraken als de muziek stopt.)
... Yess !!!! *(Carine viert heel uitbundig haar overwinning met heel veel juichgebaren)*
217. **Ann:** Speelt het stukje dat Carine zingt van “We are the champions” van Queen
<https://www.youtube.com/watch?v=04854XqcfCY>
218. **Carine:** We are the champions - my friends
And we'll keep on fighting
Till the end

We are the champions
We are the champions
No time for losers
'Cause we are the champions of the World.

219. **Carine:** (*Carine rolt tot aan de rand van het podium*)... ik moet zeggen dat het zeker geen overbodige luxe was om zo met de rolstoel te oefenen. Die rolstoelendans dat was nog plezant. ... maar ge moet maar eens proberen om vanuit een rolstoel in uw bed of in een kakstoel te geraken.
's Morgens en 's avonds lukte het nog wel om in of uit uw bed of kakstoel te geraken omdat ge 's morgens en 's avonds geholpen werd. Maar overdag was er meestal veel te weinig personeel en hadden ze nooit tijd als ge belde (*ondertussen heeft iemand een toiletstoel en een bel (liefst een een handbel met klepel)achter haar rug klaargezet*)

(plots zien we aan de mimiek en de gebaren van Carine dat ze dringend naar het toilet moet) oh oh ... ik geloof dat ik dringend moet(draait nu met de rolstoel en rijdt haastig tot aan het bed waar de bel staat. Als ze de bel wil pakken valt die klingelend op de grond) Verdomme ! (*nu probeert ze vanuit de rolstoel herhaaldelijk de bel op te rapen, wat uiteraard niet lukt –hilarisch uit te werken door de regie-*)
... Ik mocht proberen wat ik wilde, ik kreeg dat rot ding niet vast en ik moest hoogdringend ! (*weer met mimiek en gebaren laten zien*) (dan begint Carine te roepen) zuster ! zuster ! ! ... zuster !!!! (*steeds wanhopiger*)

... Ik mocht roepen zo hard ik wilde, niemand hoorde mij ... en ik moest alsmaar dringender en dringender (*weer mimiek*) ... uiteindelijk zat er niets anders op dan zelf proberen in die kakstoel te geraken ... (*Carine probeert nu vanuit haar rolstoel in de toiletstoel te geraken – hilarisch uit te werken door de regie- wat haar na heel wat moeite uiteindelijk toch lukt*)
... eindelijk kon ik het laten lopen (*aan de mimiek zien we nu het enorme gevoel van opluchting als je een overvolle blaas kan laten leeglopen*) pffffff dat was een zaaalig gevoel
(*Plots vertrekt haar gezicht*) alleen, was er één klein probleem ... ik was vergeten mijn onderbroek uit te trekken
(Roept nu heel hard) ... Zuuuuuuuuster !!!!

220. **Ann:** (*Komt van achter haar piano met verpleegsterskapje op*) ... wat scheelt er aan Margrietje ?

221. **Carine:** (*verlegen*) ... Ik heb in mijn broek gepist

222. **Ann:** Maar Margrietje toch, waarom hebt ge niet gebeld ?

223. **Carine:** ...de bel is op de grond gevallen !

224. **Ann:** Vooruit, zet u in uw rolstoel (*helpt haar*) en rijdt al maar naar de badkamer (*Carine verdwijnt achter het doek terwijl Ann de toiletstoel weg zet*)

225. Ann: **Begint op de piano het melodietje van “Unforgettable” van Nat King Cole te spelen en doet dit gedurende de hele volgende monoloog zacht op de achtergrond**

226. Carine: *(Komt terug op in het kled van de affiche, met een bos rode rozen in de hand en een glas Champagne in de andere hand. Ze zet het glas op de stoel en legt de rozen erbij. Tijdens de hierop volgende monoloog haalt Carine rustig de lakens van het bed waardoor de kist zichtbaar wordt en haalt ze er ook het deksel van af. Ze rijdt de kist dan naar het midden van het podium. Dan drapeert ze de rozen op de witte lakens van de kist, zoals op de affiche.)*

... en al dat soort ongelukskes en het “vergeten” en het “weg” zijn, dat werd alleen maar erger. Terwijl ik “weg” was besepte ik niet dat ik in mijn broek deed, maar als ik het wel besepte was ik verschrikkelijk beschaamd ... *(tegen iemand in het publiek)* ... Kunt ge u dat voorstellen meneer/madam dat ge hier nu in uw broek doet en dat ge er niets kunt aan doen ... Hoe zoudt gij u dan voelen ?

...Maar die problemen waren nu allemaal bijna voorbij. Ik was blij dat mijn verjaardag eindelijk was aangebroken ... Tijdens mijn heldere momenten leefde ik er enorm hard naar toe en het gaf mij energie, veel energie ... En zoals ge ziet kon ik daardoor op mijn verjaardag weer een beetje stappen.

... Ik heb daarjuist afscheid genomen van mijn familie en mijn vrienden. Het was eigenlijk plezant en gezellig ... Er is wel een traantje gevloeid maar dat is normaal, dat hoort er bij.... Maar iedereen had er uiteindelijk toch een goed gevoel bij

(neemt het glas Champagne en de enige overblijvende roos in de handen) ... en nu ga ik naar Maurice ... en naar de Gloria ...

Jawel, ik ga naar de Gloria ... Hebt ge u nog nooit afgevraagd waar dat ergens is ... de Gloria ? We zingen allemaal ik weet niet hoe dikwijls “Lang zal ze leven ... in de Gloria” ? Maar waar is dat eigenlijk ?

... wel voor mij is de Gloria, waar ik nu naar toe ga. ... en ik hoop dat ik nog lang mag leven ... in de Gloria ... Santé *(Carine drinkt haar glas leeg, steekt de roos tussen haar tanden, gaat in de kist zitten, knipoogt en gaat dan liggen !)*

227. Ann: **Speelt nu luid “Lang zal ze leven in de Gloria” en probeert de zaal mee te laten zingen.**

EINDE

Na te maken GSM Groot formaat

